

Ađıt

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Eylül 2020

Umarsız bir yazgının ağıtları
Dikilesi gözlerine meftun düşlerin
Salkım söğüdün gövdesi ayrı hikâye
Oysaki düşlerden örmüşüm ben aşkı hesapsızca
Çocukluğumun kınalı saçları
Doğumumu müjdeleyen yazın güncesi
Ve işte ar damarı çatlamayan yıldızlara kefilim
Gülmeyi özlediğim hüzün mevsimine
Sokuşturduğum düşlerim
Oysaki ben en baştan yenilginin ta kendisiyim.

Özümde nohut oda bakla sofa bir hayal teknesi
Yalnızlığın yelkenine de ekdim mi güneşi
Varsın gece ersin hüznüme
Kalan ışık değil mi ki aşkın nazarında açan bir sevinç
Ve işte gün yüzlü bir aşka meylettiğim
Günü b/ölse de gaipten gelen çığlıklar
Temennim görünmezliğim
Şart koştüğüm Allah katında ettiğim yeminlerim
Hem de en asilinden
Hırpalanmış benliğime de sundüğüm sevda masalları
Gerçi kahramanının ben olmadığım
Bunca hikâyeye de katık ettiğim gözyaşı
Ve işte düştüm mavi turnanın peşine.

Her dem damlayan musluğu yüreğın
Her dem eksik etmediğim sözünü dinlemekse iç sesimin
Ne hoyrat bir rüzgârım ne de taşkınlara sebebiyet veren
Efkârlı bir sağanak
Üstelik basamakları çıkarken çiftler çiftler
Varsın sürüleyim gölgelere
Beyazlığına vicdanın ve aşka imanım
En çok da yakın durduğum mahşerin
Gölgesine yeşillenen niyetlerim
Geceyi de dar ettim ya

Yarına elbet Allah kerim.

Kırışık muşambası göğün
Kanatlarımda sevecen kelebekler
Ekledikleri bir bir ömürleri
İşin aslı en mahzun uçuş bu
Dayanamam hem ben görmeden sevdiklerimi
Geçen güne de
Ektiğim tohumlar
Nerede bir gül fidesi görsem geçerim kendimden
Şükrümü sunduğum Rabbim
İlla ki b/içeceğim bunda güzelliği ektiğim gönüldeki
Rahmeti.

Varsıl bir gölgeden dahi uzaklara göçtüğüm
Kâh şiire düşüp de yolum
Kâh şehre duyduğum aşk ve özlem
Gerçi bir an bile ayrı kalamadığım İstanbul'un güncesi
Meftunuyum işte sevginin ezelden
Kat çıktığım gökdelenler oysaki
Ayaklarım toprağa ve yere basarken.

Hamt ettim:
Şükrettim sabrı ektim gönle
Hezeyan yüklü cihanı zor olsa da alt ettim
Üstümdeki yamalı ama temiz bir mintan
Yeter ki yüreğimle kabul etsinler beni ezelden.

Yâd ettiğim kimi zaman yar bildiğim...
Sevip de başımda taşımaz mıyım hem ben?
Sınırsız bir coşku kimi zaman
Kesilse de yolum anbean
Hulasası içimden geçenlerin
Varsın makberim olsun yazmadığım günlerde
Şiir olup da akan yaşım
Eşliğinde varsa yoksa içimde saklı yasın
Bir yandan da eksik olmayan nazım niyazım
Yüzü suyu hürmetine rahmetin
Sevgiyi de pay ettim mi bir ömür

Azıgımda ne saklıysa böldüm sevdiklerimle bir bir.